

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 206/2026
24.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА и окривљене ББ - адвоката Драгана Живковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви П6К. 314/23 од 03.04.2025. године и Вишег суда у Шапцу 1Кж1-200/25 од 11.08.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА и окривљене ББ - адвоката Драгана Живковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви П6К. 314/23 од 03.04.2025. године и Вишег суда у Шапцу 1Кж1-200/25 од 11.08.2025. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви П6К. 314/23 од 03.04.2025. године окривљене АА и ББ оглашене су кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ и изречене су им условне осуде и то тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 8 месеци и истовремено одређено да се наведене казне неће извршити уколико окривљене у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу 1Кж1-200/25 од 11.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и окривљене ББ - адвоката Драгана Живковића и пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Коцељеви П6К. 314/23 од 03.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је заједнички бранилац окривљене АА и окривљене ББ - адвокат Драган Живковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљене ослободи од одговорности за извршено кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ или исте укине и врати на одлучивање Основном суду у Шапцу.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених је неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости заједнички бранилац окривљених у поднетом захтеву означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да у радњама окривљених није остварена последица кривичног дела, јер у диспозитиву оптужног акта није чињенично описана последица предметног кривичног дела - на који начин је угрожено спокојство грађана - ВВ и ГГ, а што је неопходно за постојање предметног кривичног дела.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. КЗ чини онај ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир. За постојање овог кривичног дела захтева се да је ремећење јавног реда и мира такве природе и интензитета да се може сматрати тежим или да је учинилац својим радњама значајније угрозио спокојство грађана, док је дрско и безобзирно понашање оно непристојно понашање које у знатној мери одступа од прихваћених правила понашања, а обухвата насилничке поступке изражене у јачем степену, који се могу односити како на људе, тако и на одређене објекте.

Према чињеничном опису дела у изреци правноснажне пресуде, окривљене АА и ББ, у време ближе означеном у изреци пресуде, у седишту фирме „...“, у урачунљивом стању, грубим вређањем оштећене ДД, злостављањем, вршењем насиља над истом, изазивањем туче, дрским и безобзирним понашањем, значајније су угрозиле спокојство грађана ВВ и ГГ на тај начин што су наведеног дана на паркинг простору испред наведене фирме, када им је оштећена ДД пришла и села у аутомобил на место возача, док су окривљене паковале у ауто кесе са пословном документацијом фирме и рекла им да је позвала полицију и да не иду док полиција не дође, окривљена АА

отворила врата од кола, ухватила оштећену за руку, вукла је да изађе, поцепала јој гардеробу, чупала је за косу и хватала за врат, а потом је плувала, вређала говорила: „глупачо, мајмуне, прљавушо“, па када се окривљена АА одмакла од кола оштећене, а оштећена изашла из истих и стала испред возила тада су окривљене АА и ББ ухватиле оштећену рукама са обе стране, растезале је, вређале, вукле, док је она вриштала, плакала и дозивала у помоћ, па када су окривљене пребациле кесе у друго возило, а оштећена им затражила да отворе гепек, окривљена ББ ударила оштећену отвореном шаком по лицу, а потом је оштећена села у возило у покушају да спречи окривљену АА да возило стартује, а окривљена АА ју је плувала, гребала и избацила из аутомобила, при чему је оштећена све време била на телефонској линији са ВВ коме је говорила да позове полицију, а догађај је посматрао ГГ који се налазио у кругу фирме, при чему су окривљене биле свесне свог дела и хтеле његово извршење и биле свесне да је њихово дело забрањено.

Полазећи од изнетог, Врховни суд налази да из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су окривљене АА и ББ оптужене и правноснажно оглашене кривим и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у злостављању, вршењу насиља над другим изазивањем туче, дрским и безобзирним понашањем и последице дела, која се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана (ВВ и ГГ), тако и субјективна обележја, која се односе на урачунљивост и умишљај окривљених, усмерен на извршење кривичног дела у питању.

Како из изреке пресуде произлази да се критични догађај одиграо пред ГГ који је цео догађај и посматрао као и да је ВВ цео догађај слушао преко телефона, те с обзиром на предузете радње окривљених, то је по оцени овог суда на наведени начин дошло до тежег угрожавања спокојства грађана, што даље значи да је радњама окривљених проузрокована једна од алтернативно прописаних последица кривичног дела из члана 344. став 1. КЗ.

Врховни суд је имао у виду и пресуду Врховног суда Кзз 938/2023 од 26.09.2023. године на коју се бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости позива, али налази да иста није од утицаја на другачију одлуку у овом поступку, имајући у виду чињеницу да бранилац наведену одлуку не интерпретира правилно.

Сходно изнетом, по ставу Врховног суда, описане радње које су окривљене предузеле садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ, а како су то правилно закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП оцењени као неосновани.

Према наводима захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених побијаним правноснажним пресудама је учињена и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП тиме што су окривљене осуђене за извршено кривично

дело, а да при утврђеном чињеничном стању судови нижег степена нису утврдили да је наступила последица кривичног дела, односно нису утврдили да ли је, како и на који начин значајно угрожено спокојство грађана ВВ и ГГ, на који начин по ставу овог суда, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени и његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни суд је захтев заједничког браниоца окривљених, у овом делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљених као разлог подношења захтева истиче и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, али у образложењу захтева не наводи у чему се та повреда састоји.

По оцени Врховног суда захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, у делу који се односи на наведену повреду закона, нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају када се захтев подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева не само опредељење повреде због које се захтев подноси, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Врховни суд према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује коју конкретну повреду закона је бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић